

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-03/24-14/110

URBROJ: 65-24-2

Zagreb, 12. srpnja 2024.

**MINISTARSTVO PRAVOSUĐA, UPRAVE
I DIGITALNE TRANSFORMACIJE**
gospodinu
Damiru Habijanu, ministru

U prilogu dostavljam zastupničko pitanje **Ivice Bakse**, zastupnika u Hrvatskom saboru, postavljeno u skladu s odredbom članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Na temelju članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, odgovor u pisanom obliku na postavljeno zastupničko pitanje dostavite u roku od 30 dana od dana kad Vam je pitanje dostavljeno.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

Na znanje:
- Vlada Republike Hrvatske

**HRVATSKI SABOR
ZASTUPNIK IVICA BAKSA**

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	12-07-2024		
Klasifikacijska oznaka:	021-03/24-14/110	Org. jed.	65
Uredžbeni broj:	6531-24-1	Pril.	-
		Vit.	-

Zagreb, 12. srpnja 2024.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje Ministarstvu pravosuđa, uprave i digitalne transformacije i ministru Damiru Habijanu

Temeljem članka 140. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj 81/13, 113/16, 69/17, 29/18, 53/20, 119/20 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20, dalje u tekstu: Poslovnik) postavljam sljedeće

ZASTUPNIČKO PITANJE

Poštovani ministre Habijan,

u kontekstu aktualnih događanja u tekstilnoj industriji na sjeveru Hrvatske i otvaranje stečaja tvrtke Varteks u Varaždinu, želim ukazati na neke nelogičnosti stečajnih postupaka nekad velikih poduzeća u Međimurju koja su zapošljavala tisuće ljudi.

Naime, udruga Međimurski brendovi osnovana je 2016. godine s ciljem da se u Udrugu učlani što više bivših zaposlenika/radnika kojima su uskraćene plaće, otpremnine i druga radom stečena prava. Tvrtke MTČ d.d. Čakovec, MTČ Tvornica rublja d.d. Čakovec, MTČ Tvornica čarapa d.d. Čakovec, Međimurje-Visokogradnja d.d. Čakovec, Hrast d.d. Čakovec, Međimurje Beton d.d. Čakovec itd. samo su neke od 20-ak tvrtki s područja Međimurja čiji radnici u stečajnim postupcima nisu ostvarili svoja prava. Stoga ni ne čudi činjenica da je u Udrugu učlanjeno preko 1100 članova.

Međimurska županija teško je pogođena u privatizacijskom procesu, tisuće radnika ostalo je bez primanja, uplaćenih doprinosa i sl. Uprave koje su tvrtke dovele do stečaja, ostale su nekažnjene, dok je radnicima koji su u njima radili, neisplatom plaća i ostalih prava ugrožena egzistencija. Kako godine prolaze svi pravni i ostali alati koji su im bili na raspolaganju su iscrpljeni (sindikati, tužba Ustavnom sudu, pisma i apeli predsjedniku Vlade RH, predsjedniku Republike Hrvatske, pučkom pravobranitelju, državnom odvjetništvu, ministrima, političkim strankama). Odgovora nema ili su oni načelni i govore da je država poduzela sve zakonom propisane mjere, kako bi se osigurala materijalna prava zaštite radničkih potraživanja na društveno prihvatljivoj razini. Sklapaju se izvansudske nagodbe

koje u potpunosti isključuju mogućnost namirenja radničkih potraživanja priznatih u stečajnom postupku te se pogoduje vjerovnicima, sudionicima izvansudske nagodbe.

Rezultat svega je da je ono malo preostale imovine unovčeno a radnička potraživanja ostala su nenaplaćena. Ljudski je griješiti, a moderna Republika Hrvatska trebala bi priznati pogrešku te je ispraviti. U ovom slučaju nisu poštovani Zakon o radu i Ustav Republike Hrvatske, gdje jasno piše da radnik za svoj rad treba dobiti plaću.

Članovi Udruge kroz dugogodišnji rad u navedenim društvima puno su pridonijeli u razvoju gospodarstva i boljeg života i razvijanju Hrvatske i Međimurja. Puno puta odrekli su se viškova, ulagali u razvoj društva samodoprinom (bolnica, ceste, vodovod plinifikacija...), a na kraju su izigrani, poniženi, a mnogi završili na margini hrvatskog društva. Tvornice koje su stvarali 50 godina, obezvrijeđene su i prodane za smiješne iznose, mada se imovina ne bi smjela prodavati ispod 60% procijenjene vrijednosti.

U privatizacijskom procesu na tisuće ljudi u Međimurju je ostalo na cesti, bez primanja i onog što su pošteno zaradili. O tome se tada malo govorilo, a s vremenom se prestalo uopće govoriti, dok se u nekim drugim županijama država uključila u rješavanje njihovih problema.

Smatram kako je država svojim mehanizmima dužna pronaći rješenje da se namire potraživanja oštećenih bivših radnika jer država donosi zakone i propise, država je svoj dio dobila prilikom pretvorbe, država nije smjela dozvoliti da se nagomilaju toliki dugovi, tvrtka nije plaćala doprinose, poreze, prireze, a država je obračunavala kamatu od 17% godišnje, što ni jedna tvrtka ne može izdržati, država je u tvrtkama imala vlasnički udio, a u pojedinim je bila i većinski vlasnik dionica.

Članovi Udruge Međimurski brendovi, puno puta su se odrekli viškova, na to su čak i ponosni da bi doprinijeli razvoju društva. Ali danas u modernoj Hrvatskoj, članici Europske unije, moraju osnovati udругu, da bi se izborili za potraživanja, koja su radnicima zagantirana Zakonom o radu i Ustavom RH.

Republika Hrvatska dužna je zaštititi radnika i radnička prava u slučajevima stečajnih postupaka u kojima po mišljenu istih nije poštovan ni Zakon o radu niti pak Ustav Republike Hrvatske.

Obzirom na navedeno postavljam Vam pitanje: što Vlada Republike Hrvatske, Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije i nadležne institucije poduzimaju ili planiraju poduzeti kako bi se namirila potraživanja bivših radnika okupljenih u Udругu Međimurski brendovi, a kojima su u stečajnim postupcima uskraćene plaće, otpremnine i druga radom stečena prava?

S poštovanjem,

Ivica Baksa
zastupnik u Hrvatskom saboru

